

מ"ת 20/50597-02 - מדינת ישראל נגד ג'ابر הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 20-50597-02 ישראל נ' הייב (עוצר)

בפני כבוד השופטת דוניא נסאר
המבקשת מדינת ישראל
נגד ג'ابر הייב (עוצר)
המשיב **החלטה**
בפני בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום והרקע:

עובדות כתב האישום מתארות מבצע לגניבת כספומט מהעיר קריית שמונה.

במסגרת המבצע, במועד מודיעיק שאינו ידוע למאשינה, עובר ליום 12/1/20, קשר המשיב יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, (להלן: "האחרים") לגנוב רכב ואת הכספומט אשר היה מקובע לקיר החיצוני בעסק שנקרא "נצח הדובדבן" בעיר קריית שמונה, (להלן: "העסק"), אשר הכיל במועד הרלבנטי סכום כסף של 9,800 ₪ (להלן: "הכספומט").

עוד נטען בכתב האישום כי עובר ליום 13/1/20 בשעה 01:36, הגיע המשיב יחד עם האחרים אל החניה בה חנה טנדר סובארו מ.ר. 9796903 השיר לניסים דהן, (להלן: "طنדר") אשר החניה אותו מחוץ לבתו ברחוב משש יוסף בקרית שמונה. על פי הנטען, פרץ המשיב אל הטנדר וגנב אותו ובהמשך לכך, נסע המשיב אל העסק, לשם הגיע בසמוך לשעה 01:36 יחד עם האחרים כשפניהם מכוסות וכפפות על ידים.

בהתואר, קשרו המשיב והאחרים את הכספומט באמצעות חגורות ואת החגורות חיבורו לו הגירה של הטנדרא, המשיב נסע עם הטנדרא על מנת לעקור את הכספומט ממקומו וכן באמצעות הטנדרא חבט בכספומט בנסיעה לאחורה, חזר והאחרים על פעולה זו עד שהכספומט נתקר מהקייר, העמיסו את הכספומט בתא המטען של הטנדרא ועצבו את המקום.

בתאריך 28/1/20 בשעה 16:00, נמצא הטנדרא הגנוב סמוך לגשר הפקק ליד כביש 918 ובהמשך הוחזר לבעליו כשזהה עם נזקים רבים.

במהשך למתואר, ביום 20/2/2010, בסמוך לשעה 10:06, במהלך חיפוש שנערך כדין בבתו של המשיב בכפר טובא, נמצא שהוא מחזק סמים מסוכנים מסוג קנבים במשקל של 1.11 גרם.

בגין מעשים אלו, יוחסו למשיב עבירות של גנבה, היזק לרכוש בمزיד, קשרת קשור לעשות פשע, גנבת רכב, החזקת סם לצריכה עצמית וחבלה בمزיד ברכב.

ביום 24/2/2010 הסכימ השניגור לקיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר וביקש להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שיווגש בעניינו תסקיר מעצר.

לאחר שהוגשו שני תסקרים אשר לא המליצו על שחרור המשיב לחלופת מעצר ואף לא על מעצרו באיזוק, התקיים דין ביום 2/4/2010 ובמהלכו ביקש השניגור להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית הורי - ביתו, בישוב טובא, בפיקוח אמו ודודתו.

תסקרי המעצר:

במסגרת **תסקير המעצר הראשון** צוין כי המשיב בן 24, רוק, עובר למעצרו התגורר בבית משפחתו בטובא ולא עבד במשך חודשים. לפני כ 7 שנים החל לשתו אלכוהול ולהשתמש בסמים מסוג חשיש, במהלך ארבעים חזרתיים ובלתיים. לדבריו מדובר בשימוש מזמן ולא פיתח תלות בחומרים פסico אקטיביים. המשיב שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות וטען כי יש ביכולתו להימנע מצריכת סמים ושתייה באופן עצמאי. בשל היותו במעצר, שירות המבחן לא בדק את מצב ניקומו מסוימים.

בתסקיר גם צוין כי חרב הרשעותיו הקודמות, המשיב התקשה לזהות את הגורמים שהובילו למעצרו, שלל התנהגות עונתית והשליך את האחריות על גורמים חיצוניים מבלתי לעורך התבוננות אודות מעורבותו החוזרת בפלילים בעבירות אלימות ורכוש.

על רקע נתוני, עברו הפלילי והתרומות שירות המבחן כי המשיב התקשה להפנים סמכות גבולות, קשיי הסתגלותם למסגרות אליהן השתир, לרבות החינוכית ומעורבותו החוזרת בפלילים והעדר תובנה ביחס לדפוסיו כפי שעולה מגילוון הרשעותיו הקודמות, מאפייניו האישיים והמשפחתיים ונטיתו להשליך אחריות על סביבתו, העריכה קצינת המבחן כי קיימ **סיכון גבוה להישנות עבירות רכוש וסמים בעתיד**.

לאחר שהמשיב הציע חלופת מעצר בבית הורי בפיקוח אימו ודודתו, שוחחה קצינת המבחן עם אביו של המשיב והמפתחות המוצעות הזמננו לפגשה בשירות המבחן אולם לא הגיעו לפגשה שנקבעה, וניסיון ליצור עמן קשר לא צלח. בהמשך כאמור, בא כוח המשיב שוחח עם קצינת המבחן ומסר כי החולפה שהוצאה אינה רלבנטית.

ביום 20/3/20 התקיים דיון במהלך הסניגור לשלוח את המשיב למסקלר משלים על מנת שיבחן את שחרור המשיב לאוותה חלופה, וכך היה.

ביום 29/3/20 הוגש מסקלר משלים אשר בבחן את שחרור המשיב למעצר בית בביתו בכפר טובה, פיקוח אימו ודודתו. קצינת המבחן שוחחה טלפונית עם המפקחות ואלו תיארו את המשיב כאדם טוב אשר נוטה לכבדן. ציינו כי הקשר עימם אינו קרוב אך אין ערות לקשריו החברתיים ולענין השימוש בסמים.

למרות>Kצינת המבחן התקשתה לגבע החלטה חד משמעית לגבי התאמת המפקחות למשימת הפיקוח, התרשמה כי אין מודיעות לביעתיות בקשריו החברתיים של המשיב, לסוגיות השימוש בסמים ומעורבותו החוזרת בפלילים, מצב שהעמיד בספק את יכולתן לזהות מצבו סיכון או להוות דמיות סמכותיות עבור המשיב או להציג גבולות להתנהגותו.

לאור האמור ועל רקע התרשומות>Kצינת המבחן מהמשיב כפי שצוין בתסקיר הראשון, מידת הסיכון הגבוה להישנות עבריות דומות והעדר חלופה מתאימה, לא באהה בהמלצה לשחרור המשיב או למעצרו באיזוק אלקטרוני.

בדין שנערך ביום 20/4/20 ולבקשת ב"כ המשיב, שמעתי את המפקחות המוצעות.

טייעוני הצדדים:

בא כוח המשיב טען כי מדובר בעבירות רכוש כאשר מאז פרוץ מגיפת הקורונה נקודת האיזון השתנתה באופן דרמטי והיום הסכנה הנשכפת לעצורים השווים בין כותלי בית הסוהר הינה נקודת קרייטית בבחינת שאלת שחרור ALSO מעצר. הסניגור הגיע אסופה פסיקה וטען כי על רקע התקופה הנוכחיית, יש להעדיף את האינטראס של המשיב לשומר על בריאותו ולהורות על שחרורו לחופת מעצר בביתו בטובה, בפיקוח אימו ודודתו.

ב"כ המשיב טען כי שירות המבחן התקשה לבחון את מידת התאמת המפקחות ולא שלל אותו על הסף, עוד הוסיף הסניגור המלמד כי>Kצינת המבחן אף שגתה מאוחר והייתה צריכה לבחון את ההליך באופן הצופה פניו עתיד, תוך בחינת השאלה אם המפקחות מודעות לביעתיות בהתנהלות המשיב ולא היה מקום לפסול אותן בשל אי ידיעתן כי המשיב נגזר דרך שנוגג בה ומשתמש בסמים. עוד הוסיף הסניגור כי>Kצינת המבחן לא מצאה כי המפקחות אינן סמכותיות וביקש לבחון את שאלת מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

מנגד, עמד ב"כ המבקר על מעצרו של המשיב בגין סורג ובריח, הפנה לחומרת העבירות המייחסות לו, לעובדה כי אלו בוצעו בצוותא עם אחרים וטען כי מדובר בעבירות בעלות רמת מסוכנות רבה שבוצעו תוך התנהלות עברייןית ומתוכננת.

התובע הפנה לעברו הפלילי של המשיב הכליל הרשעות בעבירות שונות, לרבות אלו שבוצעו כלפי שוטרים, והפנה גם

לעוני המאסר שריצה המשיב בעבר וכן לעובדה כי העבירות נשוא כתוב האישום בוצעו, לכארה, כאשר מרוחף מעל ראשו מאסר מותנה בן חמישה חודשים.

התובע גם הפנה לעובדה כי המשיב אישר כי הוא משתמש בסוגים מסוימים כגון חישש ואלכוהול אך שלל נזקקות טיפולית בעניין זה.

באשר לתקופת החירום על רקע התפרצויות נגיף הקורונה, הפנה ב"כ המבקשת לעדכן משב"ס מיום 1/4/20 לפיו עד לאוטו מועד לא היה עוצר או אסир המוחזק בשב"ס שהוא חוליה מאומת, והפנה למכתב מתן ראש רפואה בשב"ס אשר מפרט את הדרכ שבה מתמודד שב"ס עם מגפת הקורונה והטיפול הרפואי המוענק למניעת הדבקה.

התובע, כמו הסנגור, הפנה לפטיקה ממנה ביקש ללמידה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

דין והכרעה:

טוב עשה הסנגור כשהסכים לקיומה של עילית מעצר לאחר שסביר כי מתקיימות ראיות לכארה, וזה המקום לציין כי הסיכון הנשקף מהמשיב לבתוון הציבור ורכשו גבואה.

המשיב חבר לאחרים, ונראה כי אלו ערכו מבצע מתוכנן עד לפרטים הקטנים, שככל גניתת הרכב המתאים לגרירת הכספומט, הרצידות בצד המתאים לרבות חגורות שבכוון לגרור ולעקור את הכספומט ממקומו, הימלטות מהזירה והש亞ת הטנדר נטווש ולאחר מכן נזקם רבים. מכתב האישום עולה כי המשיב היה חלק מרכזי בミזם העברייני, גנב את הטנדר, ובמהמשך הגיע מצד ייחד עם האחרים לעסק, חבט בכשפומט באמצעות הטנדר, ובעזרת האחרים, הצליח לעקור את הכספומט ממקומו ולגנבו אותו.

חרף גילו הצער הספיק המשיב לציבור הרשות בעבירות שונות. ביום 17.01.19 נדון למאסר למשך שנה ויום לאחר שההורשע בעבירות סיוע לשוד. באותו ג"ד הופעל מאסר מותנה שהוטל עליו בחודש 11/2017 ע"י ביהמ"ש המחויז בנצחת לאחר שההורשע במספר עבירות לרבות ניסיון לכליית שוא. מאוחר יותר, ביום 18.04.19 נדון המשיב לעונש מאסר נוסף למשך שבעה חודשים ושבועיים, אותו ריצה במצטבר למאסר אותו ריצה באותה עת, לאחר שההורשע בעבירות סמיים, הפרעה לשוטר ואיומים. במסגרת תיק זה הוטל על המשיב מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים שהינו בר הפעלה כעת.

ממאסרו שוחרר המשיב ביום 30.08.20.

עבורו הפלילי, סוג העבירות בהן הורשע המשיב בעבר, מאסרי והמאסרים מותנים שהוטלו עליו, מלמדים על המסתוכנות

הרבה הנש��ת מהמשיב, ומלמדים אף יותר, על הספק אם ניתן לתת בו אימון שישמר על חלופת מעוצר שתיקבע בעניינו.

המסקנה זו מתחדדת לאור האמור בתסקורי שירות המבחן. קצינת המבחן צינה כי המשיב אינו מודע להתנהגותו הבעיתית בהתאם לגילוין הרשעוטי הקודמות, שלל נזקקות טיפולית, ועל רקע נתוניו קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעשים דומים, ובנסיבות אלו, לא המליצה על שחרורו לחלופת המעוצר המוצעת וגם לא המליצה על מעצרו באיזוק.

יש לציין כי התסקיר המשלים צין "ברחל בתר הקטנה" ובהסתמך על דברי המפקחות עצמן כי אין מודעות לביעתיות בקשריו של המשיב גם לא לעניין השימוש בסמים, כאשר לכארה, המשיב החזיק סמים בביתו, גם ניתן של שתי המפקחות המוצעתות, ובשל כך קיים ספק באשר ליכולתן לזהות מצבו סיכון ולהוות דמיות סמכותיות עבורו ולהציב לו גבולות.

גם אני שותפה למסקנה זו של קצינת המבחן.

למרות שהמפקחות הזמנו לפגישה אצל קצינת המבחן הן לא התייצבו, ובהמשך לכך, הסגנור אף הודיע לkcינית המבחן כי החלופה שהיומ עומדת על הפרק, ובהמשך לכך, חזר והצעה את אותה חלופה.

מהתרשםותי הבלתי אמצעית מהמפקחות עולה כי מדובר בנשים המנסות לעזור למשיב, אך באותה נשימה, אין יכולות לספק פיקוח קפדי, הרמטי ויעיל המתאים בעניינו.

אשר לאימו של המשיב, התרשםתי כי מדובר באישה שיש ברצונה לעשות כל שנית על מנת לסייע לבנה, אלא שכשירות המבחן, גם אני התרשםתי שאין היא יכולה לבצע את תפקידיה באופן מיטבי. התרשםתי כי האם אינה מעוררת בחיו של המשיב. הכרותה עם מעשי ונסיבות חייו היא מינימאלית כך גם הכרותה עם התנהלותו הפלילית של המשיב, במילויו כאשר על פי הנטען המשיב החזיק בביתו- גם בביתה סמים מסוכנים, וכאשר לפני חודשים בודדים נשבט בגין עבירה דומה, שבוגינה אף ריצה עונש מאסר. גם אני סבורה כי האם אינה מסוגלת לזהות גורמי סיכון בסביבתו של המשיב, ולמנוע ממנו לשוב ולבצע עבירות.

דודתו של המשיב, הגברת מהא היב, גרשא המתגוררת בבית הורי יחד עם שתי בנותיה הקטנות, הביעה עמדה מגוננת והטילה את האחריות בדבר הסתבכות המשיב החוזרת ונשנית עם החוק על "חבריו", ובהיותה זאת, ספק אם היא מסוגלת להתמודד עם מאפייניו של המשיב, וספק אם היא מבינה את מרכיבות משימת הפיקוח שאמורה לכלול אי יצירת קשר עם אחרים הקשורים לפרשה, לרבות שותפיו של המשיב, לכארה, למעשים נשוא כתוב האישום. ספק רב אם הגברת מהא מודעת למאפייני אישיותו של המשיב וספק אם תוכל להוות גורם סמכותי ומרתיע עבורו.

מעבר לכך, החלופה המוצעת הינה בביתו של המשיב, אותו מקום שהתגורר בו במועדים הלוונתיים לכתב האישום,

ואותו מקום שבו החזיק לכואורה שם מסוכן בהתאם לכטב האישום, מתחת לאפן של המפקחות המוצעות שהתגוררו עימנו. המפקחות המוצעות לא ידעו להסביר את הסתבכותו החוזרת ונשנית עם עבריות וחurf מסרוי, בזמן שהתגורר עמן, לא סייעו בידיו להתרחק מגורמי הסיכון, למרות שידעו כי בעבר ללא רוחוק התנהלותו העבריתנית גרירה מאסרים.

הسنגור המלומד טען כי בעקבות התפרצויות נגיף הקורונה נקבעת האיזון השנתנה בצורה דרסטית שיש בה כדי להעדייף את שחרורו של המשיב לחילופת מעצר על החזקתו בשב"ס מחשש להידבקותו בנגיף. לא מצאתי לקבל טיעון זה, במיוחד לאור המכתב של ראש ענף ברייאות בשב"ס לפיו עד עתה לא התגללה עצור או אסיר אחד בשב"ס שאובחן חחולת קורונה, וחזקקה על רשות שב"ס לעשות את כל הנדרש על מנת לשמור על בריאותם של העצורים והאסירים המוחזקים במשמרותן. יצוין כי בהמ"ש העליון התייחס לטענה זו ממש לאחרונה וכך קבע:

"**בהתנתק העובדה שבשלב הנוכחי אין נתוני המעידים על קיומו של אסיר או עציר חולה במחלת הקורונה במשמרות השב"ס, לא מצאתי כי שיקול זה יש בו כדי לשנות את תוצאות האיזון בנסיבות הזמן הנוכחיות (ראו גם בג"ץ 20/2279 רופאים לזכויות אדם - ישראל נ' שירות בית הסוהר (31.3.2020)). חזקה על רשות שב"ס שיתנו מענה מתאים לצורך המשיב בטיפול רפואי וככל שיימצא כי לא ניתן טיפול רפואי כנדרש, שמורה הזכות של המשיב לפנות בעתירת אסיר או בבקשתה לעיון מחדש בבית המשפט המחוזי, בהקשר אחרון זה.** ראה בש"פ 2222120 מדינת ישראל נ' פלוני מיום 02.04.20.

הדברים האמורים יפים בענייננו, ובמיוחד כאשר נאמרו בהחלטה שנייתה לפני ימים בודדים.

אכן, צודק السنגור המלומד כי בשל מגפת הקורונה שומה על בית המשפט לבחון את נחיצות המעצר או את שאלת המעצר באזוק אלקטרוני. אלו הן למעשה הוראות **תקנות שעת חירום (דין מייצרים)**, התש"ף - 2020. אולם, לא מדובר בשיקול מרכזי, לא כל שכן בלבד לשחרור המשיב ממעצר, קל וחומר שעיה שהסיכון ממנו לציבור ורכשו גבוה, ראה בעניין זה החלטת בהמ"ש העליון מהעת האחרון בש"פ 20/2292 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 20.03.20.

לצד כל האמור, פיקוח אלקטרוני אינו בא מקום פיקוח אנושי הולם, שעל פניו אינם קיימים בענייננו, ראה בעניין זה בש"פ 17/5364 מדינת ישראל נ' איינאו (17.08.2017), והציגו שהוא שם מבש"פ 16/2257 קרייאף נ' מדינת ישראל (09.05.2016).

"יש לציין כי מדובר בכלל המאפשר לפקח על הפרה של תנאי שחרור, אך לא מאפשר למנוע את ההפרה. כדי למנוע הפרות של תנאי שחרור יש צורך בין השאר במפקחים שנייתן שתת בהם אמון.
וכן-

אכן, הא בא תלייא: פיקוח אלקטרוני בד בבד עם פיקוח אנושי. פיקוח אלקטרוני שכוחו להתריר בדיעד על ההפרה, לא יכול להתקיים מבלעדי פיקוח אנושי, שאם לא כן לא תושג תכילת המעצר" (דברי חברי השופט נ' סולברג בש"פ 16/359/2016 מדינת ישראל נ' ابو גאנם, [הורסם בנבנו] פסקה 6 (20.1.2016))."

עינתי בפסיקות אשר הוגשו בידי ב"כ המשיב הכללית בחלוקת מקרים של שחרור נאשמים לחילופת מעצר בעבירות
עמוד 6

חומרות יותר ואף בהעדר תסקיר, אך לא מצאתי כי ניתן להקים מהן לעניינו. כידוע, על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבותו, כאשר חומרת העבירות מהוות שיקול במלול השיקולים בבחינת אפשרות לשחרור לחופפת מעצר, אם כי אינה עומדת כשיקול בלבד . ראה בש"פ 4414/97 **מדינת ישראל נ' סעדה** (17.7.97)).

בעניינו, מדובר במשיב ששוחרר ממאסרו האחרון לפני חודשיים בודדים, שלאחרו חבר לאחרים, שהזוהם עד היום אינה ידועה, תכנן יחד איתם מזימה עברינית מורכבת ומתוחכמת שלוויתה באלים כ לפ רכוש, ואשר גרמה בסופה של יום לנזקים לא מבוטלים.

לאור האמור, ובהעדר חלופה מתאימה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר
הצדדים.